

Tko je bio nedavno u šumi?
Kako sad šuma izgleda?
Što je u šumi najljepše?

MIRKO I TOMA U ŠUMI

MEDO MIRKO DVA SE DANA DRUŽIO S TOMOM. BILI SU S TOMINIM RODITELJIMA U ŠUMI. ONDJE SU I SPAVALI U DRVENOJ KUĆICI. A ŠTO SU SVE U ŠUMI VIDJELI I ŠTO SU SVE DOŽIVJELI...TO ĆEMO DOZNATI NAKON ČITANJA OVE PRIČE.

– Djeco, otiđite u šumu. – rekla je učiteljica Mirica. – Skupite šumske plodove i listove različitih boja.

– Tko će Mirka povesti u šumu? – pitala je Lana.

– Odredit ćemo brojalicom. – rekla je učiteljica.

Mirka je stavila u sredinu kruga. Djeca su sjela oko Mirka. Lana je odbrojavala:
– I-šo me-do u šu-mi-cu, iz-gu-bi-o pa-pu-či-cu…
– Toma! Toma vodi Mirka kući! – rekla je Lana na kraju brojalice.

Tako je i bilo. Toma je s Mirkom stigao kući.
– Pa tko je to nama došao? – pitali su Tomini mama i tata.
– To je naš Mirko! – rekao je Toma. – Bit će s nama za vikend.
– Odlično. Za vikend idemo u šumu. – rekao je Tomin tata.
– U šumi ćemo spavati u drvenoj kućici. – rekla je mama.

Mirko i Toma bili su sretni. Bit će u šumi dva dana i jednu noć.

U subotu su Toma i Mirko tražili lišće lijepih boja i oblika. Toma je našao lijepi crveni list u obliku srca.

Mirko je gledao ptice kako lete iznad krošnji drveća.
– Odlaze u toplije krajeve. – rekao je Toma. – Nakon jeseni dolazi zima. Ptice lete na jug da im ovdje ne bude hladno.

Toma je na stazi vidio puža. Maknuo ga je sa staze da ga netko ne pogazi.

Mirko je vidio da nešto skakuće u krošnji.
– To je vjeverica. Skuplja lješnjake i žirove za zimu.

Mirko i Toma skupljali su kestene i žirove.

Od suhih listova napravili su lijepe bukete i darovali ih Tominoj mami.

Tata je poveo Mirka i Tomu u berbu gljiva.
Toma zna da smije brati gljive samo uz prisutnost odraslih. Tomina mama brala je plodove šipka. Šipak će osušiti za čaj.

Toma i Mirko skrili su se od mame u jedan grm.

Mama ih je tražila i nije ih mogla naći.
– To je naše skrovište! – rekao je Toma medvjediću Mirku.

Tko zna dokad bi se tako skrivali da mama nije viknula tati:
– Dođi u kuću! Ispekla sam palačinke.

Toma je rekao Mirku:
– Ne želim se više skrivati. Draže su mi palačinke.

Sjeli su za stol. Mama, tata, Mirko i Toma mazali su palačinke pekmezom od šipka.

Nakon jela svi su igrali igru *čovječe, ne ljuti se*.

U nedjelju su išli u šetnju do potoka. Uz potok je bilo veliko stablo. Toma se penjao na njegove grane.

Kad je bio visoko na grani, čulo se: – Krc!

Grana je pukla i Toma je pao.

Ozlijedio je nogu i plakao. Jako ga je boljelo.

Zagrlio je medu Mirka. Uz Mirka svaka bol brže prođe.

Kad su se iz šume vratili kući, Toma je rekao Mirku:
– Nemoj nikomu u školi reći kako sam pao s grane. Svi će mi se smijati.

I ponovno je zagrlio Mirka. A Mirko kao da mu je šapnuo:

– Ne brini se. Nisi ništa kriv. I nemaš se čega ni bojati ni sramiti. Mi smo prijatelji. Ovo će ostati naša tajna.

1. *Izmislite što se sve bajkovito i izmišljeno moglo dogoditi u šumi.*

2. *Zamislite da ste list u šumi. Što radite, tko vas je odveo kući?*